

Sygn. akt VII Ka 1106/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 8 stycznia 2015 r.

Sąd Okręgowy w Olsztynie w VII Wydziale Karnym Odwoławczym

w składzie:

Przewodniczący: SSO Dariusz Firkowski

Protokolant st. sekr. sądowy Marta Borowska

przy udziale oskarżyciela publicznego podkom. Michała Rolikowskiego

po rozpoznaniu w dniu 8 stycznia 2015r.

sprawy J. D.

obwinionego o wykroczenie z art. 98 kw w zw. z art. 23 ust 1 pkt 3 ustawy Prawo o ruchu drogowym i w zw. z art. 17 ust 2 ustawy Prawo o ruchu drogowym

na skutek apelacji wniesionej przez obwinionego

od wyroku Sądu Rejonowego w Olsztynie z dnia 15 września 2014r., sygn. akt IX W 2612/14

zaskarżony wyrok uchyla i sprawę do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Olsztynie przekazuje

Sygn. akt VII Ka 1106/14

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Olsztynie Wydział IX Karny wyrokiem z dnia 15 września 2014 r. sygn. akt IX W 2612/14

J. D. obwinionego o to, że w dniu 4 kwietnia 2014 r. około godz.13.50 w O. na ulicy (...) (poza drogą publiczną , strefa ruchu oraz strefa zamieszkania) kierował samochodem marki M. o nr rej. (...) nie zachował szczególnej ostrożności podczas wykonywania manewru cofania i nie ustąpił pierwszeństwa przejazdu pojazdowi kierującej samochodem marki T. o nr rej. (...), która wykonywała manewr cofania poruszając się ciągiem komunikacyjnym parkingu, w wyniku czego doprowadził do zderzenia, uszkodzenia pojazdów oraz zagrożenia bezpieczeństwa innych osób

tj. o czyn z art.98 kw

uznał za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu i wymierzył mu karę 100 zł grzywny.

Powyższy wyrok zaskarżył obwiniony i zarzucił mu błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę wyroku, polegający na przyjęciu, że dopuścił się on czynu zabronionego.

Wskazując na powyższe skarżący wniósł o uniewinnienie od popełnienia zarzucanego mu wykroczenia.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Nie przesądzając ostatecznego rozstrzygnięcia w sprawie podnieść należy, że apelacja jest o tyle zasadna o ile z jej treści a przede wszystkim z analizy akt wynika potrzeba uchylenia wyroku i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania.

Przede wszystkim konieczne jest wnikliwe i precyzyjne przesłuchanie tak obwinionego jak i pokrzywdzonej.

Zauważyć przy tym należy, że nie wydaje się pozbawiony podstaw, także w świetle analizy karty 28, zarzut J. D. zgłoszony w toku rozprawy odwoławczej co do tego, że nie był on należycie powiadomiony o terminie rozprawy wyznaczonej na dzień 14 sierpnia 2014 r. Brak bowiem wyjaśnień J. D. oraz dotychczasowa relacja I. S. nie pozwalają na jasne i pewne ustalenie stanu faktycznego. Dotyczy to w szczególności twierdzeń pokrzywdzonej. Zwrócić bowiem uwagę należy, że sama I. S. nie wykluczyła, że pojazd obwinionego mógł się zatrzymać –k.17 odw. Na taką okoliczność zwrócił uwagę w toku rozprawy odwoławczej obwiniony, który również stwierdził, że to on w czasie gdy jego pojazd się nie poruszał został uderzony – k. 53.

Tym samym ponownej analizy wymaga ocena taktyki i techniki jazdy kierujących pojazdami związanymi z przedmiotowym zdarzeniem, w szczególności co do rozwijanych przez nich prędkości, odległości pomiędzy nimi oraz ich usytuowania pod kątem możliwości podejmowania bezpiecznych manewrów. Sam bowiem fakt poruszania się ciągiem komunikacyjnym nie zwalnia poruszającego się nim kierującego od baczenia czy manewr może być wykonywany bezpiecznie

Wyjaśnienie tych okoliczności bez wątplenia ma istotne znaczenie dla rozstrzygnięcia przedmiotowej sprawy i tym samym należy rozważyć czy wymaga to wiedzy specjalistycznej i w konsekwencji przeprowadzenia dowodu z opinii biegłego z zakresu ruchu drogowego. Wydaje się przy tym, że dokonanie stosownych oględzin przy wykorzystaniu zebranych materiałów znajdujących się w aktach sprawy winno pozwolić na wydanie takiej opinii.

Powyższe okoliczności nakazywały zatem uchylenie wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania- art.437§2 kpk, art.438pkt.2-3 kpk w zw. z art.109 kpw.

Przy ponownym rozpoznaniu postępowanie winno być przeprowadzone z uwzględnieniem poczynionych uwag co winno pozwolić na trafne określenie kwestii odpowiedzialności J. D. za zarzucany mu czyn.